

som var støttet paa, at Falghedsbestemmelserne derved vilde blive orkesløse, berøer saaledes paa en fuldstændig Misforstaaelse. Naar man med Hensyn til at fjerne Dyr i indhegnede Dyrehaver endvidere har sagt, at det jo var unyttigt at ville undtage Raadhyrene i Dyrehaver, idet der ingen Dyrehaver findes, hvort der holdes Raadhyr, saa maa jeg bemærke, at jeg dog med mine egne Dine har seet, at der, i alt Fald for saa Klar siden, fandtes saadanne Dyrehaver, Dyrehaver, indhegnede saa omhyggeligt, at intet som helst Dyr vilde kunne springe ud deraf, og velsylde med Raadhyr. Ganste vist vare disse Raadhyr efter haanden bragte over, om jeg saa maa sige, i en Slags tam Tilstand, men det var dog Raadhyr, som holdtes i en Dyrehave, og som det efter Udvalgsforslagets Bestemmelse i § 2 vilde være forbudt at dræbe i Fredningstiden. Dette finder jeg dog i højeste Grad urimeligt, og baade den ærede sidste Taler og den høitærede Indenrigsminister vilde vistnok ogsaa give mig Ret i, at dersom det af Udvalget i § 5 foreslaaede Bestemmelser ikke blive orkesløse, selv om de omtalte Undtægter vedblive at være gjældende som hidtil, saa er dermed deres Argumentation imod mit Underændringsforslag under Nr. 13 hævet. Jeg troer ikke, at jeg behøver at udtale mig videre derom. Det er blot dette, som jeg altsaa ønsker at bede de meget ærede Medlemmer af dette Thing om at lægge Mærke til, hvorvidt ikke Udvalgets § 5 i Virkeligheden indeholder et saa almindeligt Forbud imod i Fredningstiden at falghede og at fjerne Bildt, at denne Paragraph ogsaa vil blive anvendelig paa Bildt, som er stuet i indhegnede Dyrehaver eller i Haver. Er dette Tilfældet, hvad jeg vedblivende troer, saa synes jeg ikke, at der er nogen som helst Grund til i § 2 at gaae videre, end man gjorde i Aaret 1851.

Det næste Punkt, som jeg skal omtale, er Bestemmelsen i Udvalgets § 5 angaaende Kjøbet. Med Hensyn hertil har jeg allerede ogsaa omtalt, at det var ganske usædvanligt i vor Lovgivning, at man satte Straf for dem, der købte og — hvad jeg synes, at den ærede sidste Taler ogsaa indrømmede mig — kunne siges at fjerne i virkelig god Tro. Og dette

kan godt skee. Saaledes som Udvalgets Forslag er affattet, kan man nemlig virkelig ikke forlange, at alle Mennesker skulle vide, til hvilken Tid Fredningsbestemmelserne indtræde for de forskjellige Dyr. Men er det saaledes noget Usædvanligt at gaae ind paa at statuere Straf for dem, der af Uvidenhed kjober en Ting, saa maatte der dog være et stort og vigtigt Formaal tilstede, som derved skulde opnaaes, for at man skulde gaae ind derpaa; det maatte være noget ganske særdeles Vigtigt, der skulde berettigge til en saa usædvanlig Bestemmelse. Men hvad er det dog, hvorom der her er Tale? Om at kjober noget Bildt. Skee der da Landet, nogen Ulykke, om der er noget Bildt mere eller mindre her i Landet? Det er dog, forekommer det mig, at give hele denne Sag og det hele Sagvæsen en Betydning, som det virkelig ikke fortjener. Jeg troer, at jeg tillægger Sagten tilstrækkelig Værdi. Jeg erkjender, at det er en baade for Sjæl og Legeme sund og nyttig Fornøielse at gaae paa Jagt, og jeg sætter ogsaa Priis paa, at der ved en god Middag kan gives et godt Stykke Bildt. Men, naar jeg har nævnt disse to Ting, saa veed jeg egentlig heller ikke, hvort Fredningen af de heromhandlede Arter af Bildt ellers har sin Berettigelse. Her er jo nemlig, vel, at mærke, ikke Tale om at dræbe Dyr, hvis Bevaring er til særdeles Nytte for Landbovesenet eller i andre Henseender.

Jeg ønsker blot endnu, at tilføje et Par Ord med Hensyn til Udvalgets § 4, som egentlig er den Paragraph, som jeg sætter meest Priis paa i det hele Forslag, og som jo er optagen efter det af Regjeringen foreslagte Lovforslag. Jeg kan med Hensyn til den være enig i Meget af, hvad den høitærede sidste Taler udtalte, og jeg er navnlig enig deri, at man umulig kan forudsætte, at der enten hos Dommerne eller hos Publicum er nogen Kundskab tilstede om, hvad det er for Fugle, der her nævnes. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den høitærede Indenrigsminister, om der ikke, naar den foreslaaede Lov udkommer og meddeles i Lovtidenden, kunde i Forbindelse med Loven følge Afbildninger af de i § 4 nævnte Fugle, idet det vilde inde-